

پیام سازمان چریکهای فدایی خلق ایران به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگران

اول ماه مه، روز جهانی کارگران را به کارگران و مزدبگیران، به فعالان جنبش کارگری و سندیکایی در سراسر جهان و به زنان و مردانی که برای تحقق صلح، آزادی و عدالت و لغو تمامی انواع ستم، استثمار و استبداد و برای نجات از جهل، فقر، فحشاء، بی خانمانی و عقب ماندگی مبارزه می کنند شادباش می گوئیم.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در استانه اول ماه مه به همه ی کارگرانی که در زندانهای رژیم ولایت فقیه مقاومت می کنند، درود می فرستد و همبستگی خود را با جنبش کارگران، معلمان، پرستاران و همه ی مزدبگیران ایران اعلام می کند. ما محاکمه فعالان جنبش کارگری در سفر را که در اول ماه مه سال گذشته دستگیر شدند را محکوم کرده و خواستار آزادی بدون قید و شرط تمامی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی می باشیم.

کارگران و مزدبگیران از یک طرف تحت ستم و سرکوب نظام استبدادی مذهبی ولایت فقیه قرار دارند و از طرف دیگر باید هزینه سیاستهای رژیم برای پیوستن به اردوی جهانی سازی نئولیبرال را بپردازند. اخراجهای دسته جمعی کارگران، خروج کارگاههای کمتر از ۱۰ نفر از شمول قانون کار، تعرض به سطح زندگی و معیشت کارگران و پائین آمدن هر ساله قدرت خرید کارگران و مزدبگیران ایران از جمله دستاوردهای رژیم ایران برای کارگران است.

در سال گذشته وضعیت وخامت بار کارگران و مزدبگیران ایران، ابعاد فاجعه باری پیدا کرد. اما کارگران، معلمان، پرستاران ایران در مقابل اوضاع فلاکتبار خود به اشکال مختلف دست به مقاومت و مبارزه زدند.

اعتصاب کارگران معدن زغال سنگ البرز غربی واحد سننگرود، با ۸۰۰ کارگر، از روز ۲ بهمن ۱۳۸۳ آغاز شد و به چند هفته ادامه پیدا کرد.

در اوایل بهمن سال گذشته کارگران شاغل در کارخانه کاشی حافظ در شیراز، به حمایت از همکاران اخراجی خود، دست از کار کشیده اند. در پی پیوستن و حمایت کارگران شاغل و ازدحام کارگران اخراجی در محوطه کارخانه، بیست دستگاه اتومبیل حامل نیروهای ضد شورش و سرکوبگر از شیراز به محل کارخانه برای سرکوب کارگران اعزام شدند.

در اوایل اسفند سال گذشته بیش از ۵۰۰ تن از کارگران صنایع پوشش رشت به دلیل عدم دریافت ۴ ماه حقوق، جاده اصلی رشت به بندر انزلی را مسدود کردند.

در ۲۰ فروردین امسال ۴ هزار تن از کارگران کارخانجات «کشت و صنعت شهید بهشتی و شهید رجایی» دست به تحصن اعتراضی زدند که بیش از یک هفته ادامه پیدا کرد.

موارد بالا چند نمونه از صدها حرکت کارگری بود که از اول ماه مه سال گذشته تا اول ماه مه امسال صورت گرفت. به این نمونه ها می توان تجمعهای اعتراضی معلمان در سراسر کشور در مهر ماه سال ۱۳۸۳ و تجمع و تحصن معلمان زن حق التدریسی در ۲۴ فروردین امسال و اعتصابهای متعدد پرستاران در طول سال گذشته را اضافه کرد.

حرکتهای کارگری در سال گذشته آن چنان وسیع و گسترده بود که بعضی از آنها در رسانه های بین المللی انعکاس پیدا کرد.

حرکتهای کارگری در سال گذشته به شکلهای گوناگون صورت گرفت. نامه نگاری به گردانندگان رژیم، تجمع اعتراضی، اعتصاب، تحصن، بستن جاده ها، راه پیمایی و ... شیوه هایی بود که کارگران در مبارزه خود از آن استفاده کردند. نیروهای سرکوبگر رژیم گرچه در مقابل حرکتهای کارگری با احتیاط برخورد می کردند، اما در حرکتهای که جنبش کارگری گامهایی بزرگ به جلو بر می داشت با سرکوب دد منشا نه رژیم مواجه می شد. اما این سرکوبگری در عزم کارگران برای تحقق خواسته های بر حق خود خللی ایجاد نکرد و بر عکس منجر به همبستگی هر چه بیشتر کارگران شد.

در اواسط اسفند ماه سال گذشته از طرف «کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری در ایران» بیانیه ای تحت عنوان طومار برای «آزادی تشکلهای کارگری» منتشر شد که حدود ۴۰۰۰ هزار نفر از کارگران و فعالان جنبش کارگری آن را امضا کردند.

در این بیانیه گفته شده که: «سازمان جهانی کار با اعزام نمایندگان به ایران و نظارت به امضای تفاهم نامه ای در خصوص اصلاحاتی در فصل ششم قانون کار موجود (در رابطه با تشکلهای کارگری) که بدون حضور نمایندگان مستقل کارگران انجام گرفته، در کمال تأسف عملاً بر بی حقوقی کارگران در ایران صحنه گذاشته و به این وسیله به آن رسمیت بخشیده است. قطعاً

کارگران ایران که به دلیل محرومیت از داشتن تشکلهای مستقل خود همواره شاهد تحمیل قوانین ضد کارگری و مغایر با مقاله نامه های سازمان جهانی کار (ILO) بوده اند، تفاهم نامه ای را که نمایندگان آنها در تنظیم و امضای آن حضور نداشته اند، به رسمیت نخواهند شناخت. لذا ما امضاکنندگان زیر خواهان به رسمیت شناختن آزادی ایجاد تشکلهای مستقل کارگری هستیم.»

سازمان ما از تلاشهای فعالان جنبش سندیکایی ایران که با مردود اعلام کردن تشکلهای دولتی خواهان آزادی فعالیت تشکلهای مستقل کارگری شده اند حمایت و پشتیبانی می کند.

ما از سازمان جهانی کار می خواهیم که نام جمهوری اسلامی را در لیست سیاه نقض کنندگان حقوق سندیکایی قرار داده و به رژیم ایران برای به رسمیت شناختن حقوق حقه کارگران بیش از پیش فشار وارد نماید.

ما با ارج گزاری از حمایت اتحادیه ها و سندیکاهای کارگران و مزدبگیران جهان از مبارزه کارگران ایران در سال گذشته خواستار ادامه و گسترش این حمایتها می باشیم.

کارگران و مزدبگیران ایران نمایش انتخاب یک تدارکچی برای نظام ولایت فقیه در ۲۷ خرداد امسال برگزار خواهد شد. نهاد دولتی خانه کارگر در صد است تا اگر رفسنجانی داوطلب برای این بازی مسخره شود، با حمایت از وی کارگران ایران را دعوت به شرکت در این نمایش فرمایشی کند. شما بیش از هر کس می دانید که دستاوردهای جمهوری اسلامی برای کارگران و مزدبگیران ایران چیزی جز فقر، گرسنگی، جهل، فحشاء، بی خانمانی و عقب ماندگی نبوده است. در نظام ولایت فقیه شرکت در انتخابات هیچ معنی و مفهومی جز کمک به پایداری سرکوب و ستم ندارد.

با تحریم همگانی نمایش انتخاباتی، نقش پیشتان بودن خود در مبارزه علیه حکومت استبدادی مذهبی حاکم بر ایران و پیشتان بودن در مبارزه برای تحقق دموکراسی، عدالت، جدایی دین از دولت را نشان دهید.

ما از تمامی کارگران، کارکنان و مزدبگیران شاغل در مراکز دولتی و خصوصی و از تمامی مدافعان آزادی و توسعه پایدار به سود ستمکشان می خواهیم که با اتحاد، همبستگی و مبارزه نمایش انتخاباتی رژیم ولایت فقیه را تحریم کامل کنند.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران چهارشنبه ۷ اردیبهشت ۱۳۸۴ - ۲۷ آوریل ۲۰۰۵

سوماویا در تهران با چه کسانی مذاکره می کند؟

جعفر پویه

تنها یک هفته پس از یورش اراذل و اوباش "خانه کارگر" و شوراهای اسلامی کار به فعالان سندیکایی شرکت واحد، خوان سوماویا، مدیرکل سازمان بین المللی کار در تهران با علیرضا محجوب و جمعی از پدروخوانده های تشکلهای مافیایی وابسته به حکومت وارد مذاکره شده است. او که برای افتتاح دفتر سازمان بین المللی کار وارد تهران شده، یک دور مذاکرات را با نمایندگان دولت، تشکلهای کار فرمایی و باندهای سیاه خود خوانده به نمایندگی از طرف کارگران انجام داده است.

جدا از ماهیت سازمان بین المللی کار و شیوه های برخورد آن با دولتها و تشکلهای مورد تایید آنها و اینکه سالهاست که ILO به کارگزار بانک جهانی و صندوق بین المللی پول تبدیل شده است اما سوو استفاده رژیم ضد انسانی ولایت فقیه از حضور مدیرکل سازمان مزبور در تهران و تایید سیاستهای ضد کارگری اش توسط وی امری است که بر کسی پوشیده نیست. جالب است که به گزارش خبرگزاری دولتی ایلنا، سوماویا در جمع نمایندگان سه جانبه (دولت، کارگران و کارفرمایان) می گوید: "قوانین سخت استخدام داریم که منجر به توسعه قراردادهای موقت شده است و همچنین نبود امنیت شغلی و آثار جهانی شدن بر اقتصاد ملی از مهمترین مشکلاتی است که کارگران و کارفرمایان در ایران با آن روبرو هستند. اما ضروری است تا خاطر نشان کنم که این مشکلات در سطح جهان نیز وجود دارد."

او با اشاره به قراردادهای موقت و نبود امنیت شغلی نشان می دهد که با مشکل کارگران ایرانی آشنایی دارد. اما از آن جا که در نظر ندارد تا به حمایت از کارگران چیزی بگوید، مشکل بزرگ کارگران ایرانی (یعنی قراردادهای موقت کاری) را با قوانین سخت استخدام داریم همراه می کند تا به او نگویند که دولت و کارفرمایان در پناه باندهای سیاهی به نام "خانه کارگر" و شوراهای اسلامی کار این وضعیت را به کارگران ایرانی تحمیل کرده اند. ترجیح بند او "این مشکلات در سطح جهان نیز وجود دارد" راه فراری است برای غیر قابل

بقیه در صفحه ۱۹